

[Grønning.]

Herhjemme er det gennem Hvedeudvalgets Arbejde fastslaaet, at ca. 70 pCt. Indmaling af dansk Hvede ikke forringer Brødets Kvalitet til Bageribrug. Og Lægeautoriteter har erklæret, at Brød af dansk Mel er sundhedsmæssigt langt at foretrække for det Brød, som er fremstillet af udenlandsk Mel.

Hvad Rugbrødet angaar, behøver jeg kun at minde ærede Medlemmer, som er opfødt paa Landet, om deres Barndoms Rugbrød, der i hvert Fald til Begyndelsen af dette Aarhundrede var 100 pCt. dansk. Har andet Rugbrød nogen Sinde smagt bedre? Jeg mener det ikke. Der var baade Duft, Smag og Kærne i det hjemmebagte Rugbrød fra den Tid. Med Nutidens forbedrede Teknik og den stærkere gennemførte Hygiejne vil der kunne fremstilles Rugbrød af dansk Rug alene, som overhovedet ikke kan være bedre.

Nu ved jeg meget vel — og det fremgik jo ogsaa klart at Ministerens Fremsettelsestale —, at Lovforslaget indebærer Mulighed for en senere Forhøjelse af den procentvise Indblanding af dansk Korn. Men under Hensyn til det her fremførte mener jeg ikke, der vilde være nogen Betænelighed ved straks at gaa et Skridt videre og forhøje Indmalingsprocenten, da der jo er Enighed om det formaalstjenlige i at benytte vor egen Avl og faa en indre dansk Omsætning i Gang fremfor at hente en Vare fra Udlandet, som vi selv har i tilstrækkelig Mængde. Jeg udtaler Haabet om, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt til dette Ønske, naar Forhandlingerne i Udvalget skal finde Sted.

Hvad angaar § 4, der er formet som en Bemyndigelse til Ministeren, haaber jeg, at denne Bemyndigelse ikke vil ændre det, der maa være Forudsætningen, og som ogsaa efter Ministerens Udtalelse maa antages at være Forudsætningen. Men hvorfor skal denne § 4 egentlig formes som en Bemyndigelse for Ministeren? Jeg kunde tænke mig den affattet saaledes: Hvedemel og Rugmel, som indføres her til Landet, skal iblandes Mel af Hvede og Rug efter de samme Regler, som i Henhold til nærværende Lov maatte være gældende for Mel af indenlandsk Tilvirkning. Hvis Paragrafen fik den Affattelse, vilde der jo ikke være nogen Tvivl om, hvorledes den skulde praktiseres. Det har nemlig en meget stor Betydning, hvordan denne Paragraf praktiseres. For hvis vi ser dels paa de Hvedemængder, som vi skal aftage, fordi det indgaar i vor Handelstraktat, og dels paa de

Hvedemængder, der er givet Importtilladelse til, saa vil det, hvis disse Hvedemængder bruges her i Landet uden en tilsvarende Iblanding, som der i øvrigt ventes at blive Tale om, betyde, at 215 000 Tdr. dansk Hvede skydes ud i Stedet for at indgaa i Forbruget. Jeg haaber, at den højtærede Minister, naar han faar Ordet her, vil udtale sig paa en saadan Maade, at der ikke kan være nogen Tvivl om, hvorledes Paragraffen vil blive praktiseret.

Der er, som det ogsaa er nævnt af de to foregaaende Ordførere, ikke fastsat bestemte Procentsatser for Iblanding af Rug. Spørgsmaalet herom er i Lovforslaget overdraget til Ministerens Afgørelse og er foreløbig stillet i Bero. Men Ministeren udtalte en Forhaabning om, at lignende Procentsatser som for Hvedens Vedkommende vilde kunne komme i Betragtning. Jeg tror jo og haaber ogsaa, at der vil vise sig langt større Mulighed i saa Henseende, og skal i øvrigt hermed kun henholde mig til det, jeg allerede har sagt, og saa haabe, at der i Udvalget kan naas et tilfredsstillende Resultat.

Der har været nogen Tvivl om, hvorvidt der vilde komme tilstrækkelig Rug frem. Efter de seneste Noteringer at dømme synes en paastaaet Mangel paa Tilbud i en kort Tid, hvor Tærskningen endnu ikke var kommet i Gang, allerede at være afhjulpet. Købernoteringen paa 120 Pund dansk Rug leveret i København er lige akkurat Kornlovens Pris, men det er jo ikke den Pris, Producenten opnaar, og da Kornlovens Priser efter den højtærede Ministers egne Udtalelser er fastsat i Underkanten af Produktionsprisen, er det forstaaeligt, om Landmændene tøver med at sælge til en Pris, der ligger herunder, og som derfor maa bringe direkte Tab. Og saa ligger Rug i Forhold til Kornlovens Pris endda bedst, værre er det med Hvede og værst med Byg og Havre. Men jeg vil gerne understrege, hvad der aabenbart ikke staar fuldstændig klart for Socialdemokratiets ærede Ordfører, at Kornlovens Priser er Mindstepriser, ikke Maksimalpriser. Jeg maa derfor ogsaa ligesom Venstres ærede Ordfører afvise enhver Tanke om, at Landmændene i spekulationsmæssig Hensigt skulde have tilbageholdt Rug. Jeg ved ikke, om man kan sige, at der foreligger en spekulationsmæssig Hensigt, hvis en Landmand søger at vente med at sælge, til han kan opnaa sin Produktionspris. Jeg tror, vi skulde afholde os fra den Slags ganske overflødige Insinuationer.

Sluttelig vil jeg advare imod at tro